

holdet mellem Dansk og Tysk i det sidste Hundrede Aar før Krigen 1864. Jeg vil derom kun sige, at naar jeg ikke har været med til at tiltræde denne Bevilling, er det ikke af Fjendskab mod, at denne Gerning støttes, men fordi Ønsket om denne Bevilling fremkom saa sent, saa langt mere end i den 11te Time, med en saadan Hast og efter min Mening med en saadan Mangel paa Motivering, at jeg ikke har kunnet finde det forsvarligt at tiltræde den. Hvis der blev anført en udførlig Begrundelse af, at Statsbidrag her var nødvendigt, hvad jeg ikke har kunnet tilegne mig Forstaaelse af, vilde jeg stille mig anderledes dertil.

Første Viceformand (Staaning):

Der er fra flere Sider udtalt Ønsket om snart at afslutte Behandlingen af dette Afsnit af Finanslovsforslaget; jeg vil bede ærede Medlemmer om at medvirke til, at dette kan ske.

Moltesen: Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger om Ændringsforslagene under Nr. 170 og Nr. 174. Ændringsforslaget under Nr. 170 om et Tilskud paa 200,000 Kr. i 3 Aar til de private eksamensberettigede Skoler i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner har været berørt flere Gange. Socialdemokratiet vil jo ikke være med til dette Forslag eller rettere: de vil stemme imod denne Bevilling; og de Radikale erklærede ved deres Ordførere, at de kun gik med under Forudsætning af, at Skolernes Forhold blev ordnet i Løbet af disse tre Aar, saaledes at det offentlige overtog dem. Jeg kan ikke overse, hvad der vilde være sket, hvis man havde fulgt Socialdemokraterne i denne Sag; jeg gad vidst, om de vilde tage Følgerne af det Kaos, som vilde opstaa, hvis denne Bevilling ikke gik igennem her i Tinget. Jeg forstaaer nok Motiverne, men jeg synes rigtignok, man maatte give Stat og Kommune Tid til at faa disse Forhold ordnet; man maatte have den Respit af tre Aar, som her nu foreslaas. Jeg er midlertid bange for, at selv de tre Aar, som de Radikale stiller som Betingelse for Bevillingen, ikke er tilstrækkeligt. Det bliver imidlertid en Sag mellem de Radikale og Socialdemokraterne i disse Kommuner, om de virkelig kan faa den Sag ordnet; det vil sikkert koste saa overordentlig meget, at deres Vælgere vil ømme sig derved. Vi, der er Forældre i disse Kommuner, kan naturligvis kun ønske, at det

offentlige vil overtage en stor Del af det betydelige Pengebidrag, som vi skal ud med hver Maaned for at holde vore Børn i disse Skoler; det vilde være en meget stor Lettelse for os. Men der vil ikke alene blive økonomiske Vanskeligheder, der vil ogsaa komme Vanskeligheder af anden Art. Jeg vilde ønske, at der ikke var sat denne bestemte Grænse for Bevillingen, men at man blot havde henstillet til Ministeriet at faa disse Forhold ordnet saa snart som muligt. Nu faar vi imidlertid se; det er jo muligt, at de tre Aar er tilstrækkeligt.

I Anmærkningerne til denne Bevilling skriver Ministeriet, at det foreslaar, at den nærmere Fastsættelse af Fordelingsreglerne overlades til Ministeriet efter Forhandling med Kommunalbestyrelserne og med Skolernes og Forældrenes Repræsentanter. Jeg vilde nu gerne vide, hvad Ministeriet har ment med Forældrenes Repræsentanter. Skal det være den Forældreforening, som hidtil har bestaaet, og som bestaar endnu, saa vilde jeg anse det for i høj Grad ubetimeligt eller i høj Grad urimeligt; thi denne Forældreforening repræsenterer i Virkeligheden ikke de Forældre, der har Børn i Skolerne i København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner. I den nævnte Forældreforening er der 1,838 Medlemmer, og man regner med, at der er mellem 10,000 og 11,000 Forældre, som har Børn i disse Skoler. Men hertil kommer, at Forældreforeningen er efter min Mening ved sine Repræsentanter blevet saa afklædt ved den Betænkning, der er afgivet af den Kommission, som Ministeriet nedsatte i Fjor, at disse sikkert udmærkede Mænd er kommet i en, synes jeg, kedelig Stilling. Jeg forstaaer saa godt, at man, naar man lider under de store Skolepenge, rejser sig med en vis Modvillie mod de Institutioner, som maa kræve dem. Men naar man tænker sig roligt om, vil man ikke gøre, som denne Forældreforenings Bestyrelse har gjort, hvad den nu ogsaa er blevet straffet for ved Kommissionsbetænkningen. Man kan ikke byde De forenede Skoler i København at samarbejde med denne Forældreforening, den, der i 1911 fik Tilbud fra De forenede Skoler om at lade sig repræsentere sammen med dem, men afslog det. Hvis man ikke havde givet Afslag den Gang, vilde disse Kalamiteter, som baade den og vi og det offentlige har været udsatte for, men som nu i Særdeleshed har ramt Forældreforeningens Bestyrelse, ikke være indtraadt. Det er fuldstændig rig-